

PRESES APSKATS

03.07.2026

Sagatavoja:
Uzziņu un informācijas centrs
Latvijas Nacionālā bibliotēka

Preses apskatā: OECD pētījumā noskaidrotas Latvijas pieaugušo iedzīvotāju lasītprasmes un rēķinātprasmes, Salaspils novada bibliotēkā noslēgusies lasīšanas veicināšanas aktivitāte "Lasīsim kopā", Limbažu Galvenās bibliotēkas 140. gadu jubileju gaidot, sagatavots apskats par bibliotēkas pakalpojumu attīstību, Valkas novada Centrālo bibliotēku turpmāk vadīs Sintija Paudere, Izvaltas bibliotēkai nosvinēta 80. gadu jubileja, diskusija par bibliotēku kā par vietējās kopienas centru, Valsts kultūrkapitāla fonds atbalstījis trīs Gulbenes novada bibliotēku iesniegtos projektus, Talsu Novada Lubes bibliotēka rīko nodarbību bērniem pļavā, un citas nozares ziņas.

Žurnāla Latvijas Arhitektūra 184 numurā rakstā par Latvijas Arhitektūras balvu 2025 pieminēta Jānim Dripem piešķirtā balva kategorijā Labākā korespondence ārzemēs. Žurnāls pieejams LNB Periodikas lasītavā.

Preses apskatā iekļauti raksti no Latvijas centrālajiem un reģionālajiem laikrakstiem.

Stiprina bibliotēku nozīmi

Atbalstīti grozījumi Bibliotēku likumā, kas paredz to pielāgot mūsdienu sabiedrības vajadzībām un stiprināt bibliotēku lomu izglītībā un kultūrā.

Bibliotēku likums bija pieņemts jau 1998. gadā, un kopš tā laika bibliotēku funkcijas ir būtiski mainījušās.

Mērķis ir nodrošināt ikvienam brīvu un neierobežotu piekļuvi informācijai, zināšanām un kultūras mantojumam, kā arī sekmēt mūžizglītību un sabiedrības pilsonisko līdzdalību. Bibliotēkas arvien biežāk kļūst par daudzfunkcionāliem centriem, īpaši reģionos, kur tā nereti ir vienīgā vieta, kas nodrošina gan kultūras, gan sociālos pakalpojumus un vietējās kopienas satikšanās iespējas.

Ar grozījumiem ir paredzēts paplašināt bibliotēkas definīciju, nostiprinot to kā izglītojošu, informācijas, kultūras un sabiedrības līdzdarbības institūciju. Tāpat likumā pirmo reizi paredzēts noteikt Latvijas bibliotēku tīklu kā līdzsvarotu, saskanīgu un vienotu valsts, pašvaldību un privāto bibliotēku kopumu, kas aptver visu valsts teritoriju, kā arī definēti visi Latvijas bibliotēku tīklā esošo bibliotēku tipi. Šajā tīklā ietilps Latvijas Nacionālā bibliotēka, publiskās, augstākās izglītības iestāžu, vispārējās un profesionālās izglītības iestāžu, kā arī speciālās bibliotēkas.

Likumprojekts precizē arī bibliotēku pamatfunkcijas, tostarp stiprina to lomu vietējo kopienu attīstībā un kultūras mantojuma saglabāšanā. Vienlaikus paredzēts mazināt administratīvo slogu, piemēram, bibliotēku akreditācijas termiņu plānots pagarināt no pieciem uz sešiem gadiem, vispārējās un profesionālās izglītības iestāžu bibliotēkas darbības kvalitāti turpmāk novērtēs attiecīgās izglītības iestādes akreditācijas procesā, savukārt Latvijas Nacionālajai bibliotēkai vairs nebūs nepieciešama akreditācija. Tāpat plānots mazināt arī bibliotēkas reģistrācijai iesniedzamo ziņu apjomu.

Noslēgusies lasītprieka veicināšanas aktivitāte “Lasām kopā”

No 16. marta līdz 29. maijam Salaspils novada pašvaldības izglītības daļa sadarbībā ar Salaspils novada pirmsskolas izglītības iestādēm īstenoja lasītprieka veicināšanas aktivitāti “Lasām kopā”, kuras mērķis bija rosināt bērnu interesi par grāmatām un lasīšanu, kā arī stiprināt ģimenes iesaisti lasīšanas paradumu veidošanā.

Mēneša garumā topošie pirmklasnieki lasīja grāmatas un īsus stāstus, zīmēja spilgtākos notikumus, iepazītos varoņus un dalījās iespaidos ar grupas biedriem. Savukārt jaunākajiem bērniem priekšā lasīja vecāki, brāļi, māšas un vecvecāki, radot īpašus kopā būšanas brīžus un parādot, ka grāmata var kļūt par aizraujošu ikdienā vecumā.

Kopā aktivitātes laikā tika izlasītas 1047 grāmatas un stāsti. Aktivitātes laikā bērni ne tikai iepazīja jaunus stāstus, bet arī attīstīja klausīšanās, stāstīšanas un valodas prasmes, mācījās izteikt savu viedokli un dalīties lasīšanas pieredzē.

Par šī gada aktīvākajiem lasītājiem kļuva Salaspils novada pašvaldības pirmsskolas izglītības iestādes “Salaspils 1. pirmsskola” struktūrvienības “Jāņtārpiņš” grupas “Bītiļes” bērni, kuri mēneša laikā izlasīja rekordlielu skaitu grāmatu un stāstu – 154.

Par savu aizrautību ar lasīšanu bērni 29. maijā saņēma balvu – izglītojošu ekskursiju uz Latvijas

Nacionālo bibliotēku. Bibliotēkā bērni piedalījās nodarbībā “Neparasto grāmatu pasaule”, kuras laikā iepazīs ar dažāda satura, formas un izmēra grāmatām. Bērniem bija iespēja apskatīt gan mazāko, gan lielāko grāmatu, salīdzināt sevi ar milzīgiem grāmatu varoņiem, iepazīt grāmatas par pasaules brīnumiem un izgudrojumiem, klausīties putnu dziesmas un dažādu mūzikas instrumentu skaņas, kā arī kopīgi lasīt un izzināt neparasto grāmatu izstādi. Nodarbība bērniem sniedza daudz pozitīvu emociju un vēlreiz apliecināja, ka grāmatu pasaule ir pārsteigumu pilna.

Par aktīvākajiem lasītājiem bērnu grupās līdz piecu gadu vecumam kļuva PII “Atvasīte” grupa “Bītiļe”, PII “Saime” grupa “Mazuliņi”; PII “Jāņtārpiņš” 7. grupa “Rūķīši”, PII “Saulīte” 4. grupa “Lāsītes” un 2. grupa “Mākonīši”, PII “Daugaviņa” grupa “Cāliši”, PII “Septītais bērnu dārzs” grupa “Kļava” un PII “Rītenītis” 4. un 8. grupa.

Sīrsnīgs paldies visiem bērniem, vecākiem un pedagogiem, kuri

iesaistījās aktivitātē un veicināja bērnu interesi par grāmatām. Katra izlasītā grāmata, katrs kopā izlasītais stāsts un katra saruna par grāmatām rosina bērnos lasītprasmi un zinātkāri.

Priecājamies, ka aktivitāte “La-

sām kopā” kļuvusi par skaistu tradīciju, kuru turpināsim arī nākamajā mācību gadā.

Pateicībā par iesaisti aktivitātē katras pirmsskolas bibliotēka saņems dāvinājumā lasīšanas veicināšanas programmas

“Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2025” 5+ grupā augstāk novērtētās grāmatas: Ineses Zanderes “Otrais koncerts”, Agneses Vanagas “Vienu dienu ačgārni” un Ineses Zanderes “Ceļotājs čemodāns”.

Foto: Māriete Petrovskā

Avots: Salaspils Vēstis

Datums: 26.06.2026

SVEICIENS NO LIELAJIEM LASIŠANAS SVĒTKIEM!

21. martā Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) Ziedoņa zālē norisinājās LNB lasīšanas veicināšanas programmas „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2025” (BJVŽ) svinīgais noslēguma pasākums – ikgadējie Lielie lasīšanas svētki. Šis ilgi gaidītais notikums pulcēja vairākus simtus grāmatas lasītāju, vērtētāju, bibliotekāru, pedagogu un lasīšanas entuziastu no visas Latvijas. Starp viņiem bija arī Krāslavas novada bibliotēkas viscentīgākie un aizrautīgākie lasītāji.

Pasākuma laikā tika godināti aktīvākie programmas dalībnieki un lasīšanas veicinātāji. Īpašs prieks un lepnums par Krāslavu – krāslavieti Anitu Grineviču, kura tika sumināta kā Lasīšanas vēstnese. Šis tituls piešķirts par viņas nozīmīgo ieguldījumu lasīšanas veicināšanā, neatlaidīgu darbu ar bērniem un jauniešiem, kā arī programmas „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2025” popularizēšanu Latgales reģionā.

Savā intervijā televīzijā (TV4 Latvija), kā arī uzrunā pasākuma laikā Anita uzsvēra, cik būtiska ir lasīšana ikviena cilvēka dzīvē. Viņa akcentēja, ka lasīt ir svarīgi ne tikai bērniem, bet arī pieaugušajiem, jo bērni iedvesmojas no saviem vecākiem un mācās no viņu piemēra. Lasīšana stiprina iztēli, paplašina redzesloku

plašākā sabiedrībā.

Krāslavas novada bērnu žūrijas lasītāju atsauksmes par izlasītajām grāmatām izskanēja no lielās skatuves Ziedoņa zālē, ļaujot ikvienam klātesošajam iepazīt bērnu skatījumu uz literatūru. Viena no atsauksmēm.

„Man patika šī grāmata, jo tā bija par meiteni, kura kļūdījās, bet nebaidījās un mēģināja vēlreiz,” saka Alise (6 gadi, Krāslava) par Annas Vaivares un Ineses Zanderes grāmatu „Otrais koncerts”. Šādi sirsnīgi un patiesi vērtējumi spilgti apliecina, cik nozīmīga ir bērnu iesaiste lasīšanas procesā un cik svarīgi ir dot viņiem iespēju izteikt savu viedokli.

lika Latvijas Nacionālās bibliotēkas iespaidīgā arhitektūra, kas pati par sevi ir kultūras simbols. Ne mazāk aizraujoša bija ekspozīcija „Grāmata Latvijā”, kas sniedz ieskatu grāmatas un rakstītā vārda attīstībā Latvijā. Tāpat lielu interesi izraisīja aktivitā-

tes, ko vadīja TV personība Māris Grigalis, kā arī muzikālais priekšnesums, ko sniedza grupa „Idille”, radot svētkiem īpašu noskaņu.

Dalība šādā pasākumā ir ne tikai iespēja satikt domubiedrus un svinēt lasīšanas prieku, bet arī iedvesmas avots turpmākajam darbam un jaunām lasīšanas iniciatīvām.

Lai dzīvo lasītsprieks! Ar nepa-

un veido vērtības, kas saglabājas visa mūža garumā.

Mēs patiesi lepojamies ar mūsu Krāslavas novada bibliotēkas lasītāju un lasīšanas veicinātāju. Anita Grineviča ir personība, kas iedvesmo, motivē un ar savu pozitīvismu spēj aizraut gan bērnus, gan pieaugušos. Viņas darbs ir nozīmīgs ieguldījums ne tikai vietējā kopienā, bet arī

Lielie lasīšanas svētki šogad norisinājās Rīgas Grāmatu svētku laikā, kas dalībniekiem sniedza vēl plašākas iespējas iepazīt grāmatu pasauli. Mēs un citi pasākuma apmeklētāji varējām piedalīties dažādos radošos pasākumos, kā arī bija tikšanās ar grāmatu autoriem un ilustratoriem.

Brauciena dalībniekiem Kaspāram un Alīnai īpaši spilgtā atmiņā pa-

cietību gaidīsim jauno „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas grāmatu kolekciju 2026”, kas noteikti atkal pulcēs gan mazus, gan lielus lasītājus visā Latvijā.

Viktorija Urbanoviča,
Krāslavas novada bibliotēkas
Bērnu literatūras nodaļas
vadītāja
Autores foto

Avots: Krāslavas Vēstis

Datums: 16.04.2026

Правительство Латвии планирует выделить 2,2 млн. евро на модернизацию здания Латвийской национальной библиотеки (LNB), известного как «Замок света». Средства направят на подготовку библиотеки к председательству Латвии в Совете Европейского союза в 2028 году.

Именно в здании LNB планируется проводить неформальные встречи министров и другие мероприятия высокого уровня с участием представителей стран ЕС. Для этого библиотека должна соответствовать современным международным требованиям безопасности, киберзащиты и техническо-

В «Замок света» вложат ещё 2,2 миллиона евро

го оснащения. Финансирование будет направлено на обновление ключевой инфраструктуры здания.

Планируется модернизировать сеть передачи данных, системы видеонаблюдения и оповещения, электроснабжение и техническое оборудование, необходимое для проведения международных конференций.

Особое внимание уделят вопросам кибербезопасности. В библиотеке создадут высокоскоростную сеть пе-

редачи данных, обеспечат резервное электропитание и внедрят дополнительные решения, которые позволят бесперебойно проводить мероприятия даже в случае чрезвычайных ситуаций.

Предполагается, что обновленная инфраструктура будет использоваться не только во время председательства Латвии в Совете ЕС, но и в дальнейшем — для проведения международных конференций, форумов и других крупных мероприятий. ■

Avots: Subotta

Datums: 01.07.2026

Daudziem lasītprasme un rēķinātprasme zemā līmenī

Latvijā 37% pieaugušo iedzīvotāju ir zemas lasītprasmes vai rēķinātprasmes, liecina Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (OECD) jaunākie pieaugušo pamatprasmju pētījuma rezultāti par 2023. gadu. Tas nozīmē, ka vairāk nekā katram trešajam pieaugušajam Latvijā ikdienā var rasties grūtības saprast sarežģītāku rakstisku informāciju vai veikt nepieciešamos aprēķinus. Latvijas rādītājs ir augstāks nekā OECD valstu vidējais līmenis 31%.

Pieaugušie ar zemākām pamatprasmēm Latvijā retāk piedalās darba tirgū. Neaktivitātes līmenis šajā grupā ir aptuveni par septiņiem līdz astoņiem procentpunktiem augstāks nekā cilvēkiem ar vidējām prasmēm. Starp nodarbinātajiem mazākums šo pieaugušo strādā vienkāršus darbus – vidēji 16%. Daļēji kvalificētos darbos strādā 51% pieaugušo.

Vienlaikus norādīts, ka pieaugušie ar zemām pamatprasmēm neveido vienotu sabiedrības grupu. Latvijā starp cilvēkiem ar zemām prasmēm ir gan tā sauktie "plūstošie lasītāji", kuri spēj uztvert informācijas pamatjēgu, gan cilvēki, kuri lasa ar grūtībām vai uztver tekstu tikai virspusēji. Latvija ir to valstu vidū, kur izteiktāks ir tieši tekstpratības deficīts, bet rēķinātpratības prasmes ir salīdzinoši augstākas. Zemas prasmes visciešāk ir saistītas ar iegūto izglītības līmeni. Vairāk nekā puse jeb 56% pieaugušo, kuri nav ieguvuši vidējo izglītību, saskaras ar nepietiekamām pamatprasmēm.

Latvijā zemas pamatprasmes konstatētas 27% jauniešu vecumā no 16 līdz 25 gadiem, savukārt vecuma grupā no 55 līdz 65 gadiem šis rādītājs sasniedz 54%.

OECD norāda, ka nav viena tipiska "zemu prasmju" iedzīvotāja profila. Dažādās valstīs šo grupu veido atšķirīgas iedzīvotāju kategorijas, tostarp vecāki cilvēki no ģimenēm ar zemāku izglītības līmeni, migranti, kuri saskaras ar valodas barjerām, un arī cilvēki, kuru sasniegumi ir zemāki, nekā varētu prognozēt. Latvijā attiecīgi 39% pieaugušo ar zemām prasmēm pieder pirmajai grupai, 6% ir migranti ar valodas barjerām, bet 55% veido cilvēki ar negaidīti zemu sniegumu. OECD Latviju ierindo tā dēvēto "lasītprasmes plaisas valstu" grupā kopā ar Austriju, Norvēģiju, Singapūru un Šveici. Šajās valstīs galvenais izaicinājums ir valodu apguve un valodas integrācija. Organizācija norāda, ka ilgtermiņa ieguldījumi valodas apguves atbalstā migrantiem un valodu minoritāšu pārstāvjiem var dot būtisku pienesumu pieaugušo pamatprasmju uzlabošanā. **LETA**

Avots: Latvijas Avīze

Datums: 02.07.2026

Limbažu bibliotēkas pakalpojumu evolūcija 140 gadu garumā

Limbažu bibliotēkas stāsts vēsta arī par sabiedrības pārmaiņām. Mainījušies politiskie režīmi, tehnoloģijas, lasīšanas paradumi un cilvēku vajadzības, taču bibliotēka vienmēr bijusi vieta zināšanām, satikšanās iespējām un sabiedrības izglītošanai. Gatavojoties bibliotēkas 140. gadskārtai, īpaši interesanti atskatīties uz to, kā gadu gaitā mainījušies bibliotēkas pakalpojumi, darba formas un attiecības ar lasītājiem.

Limbažu bibliotēkas vēsture aizsākas 1886. gadā. Savos pirmsākumos tā līdzinājās slēgtam izglītības un kultūras klubam – nebija publiski pieejama visiem, grāmatas varēja saņemt tikai Limbažu Saviesīgās biedrības biedri, turklāt par abonementu maksājot. Tomēr jau toreiz bibliotēka kļuva par nozīmīgu vietu tiem, kuri vēlējās lasīt, izglīties un sekot līdzi sabiedriskajai dzīvei. Grāmata bija vērtība, bet bibliotēka – iespēja tai piekļūt.

Pēc Otrā pasaules kara bibliotēku darbību noteica padomju ideoloģija. Laikrakstā *Padomju Zeme* 1956. gada 2. oktobrī bija lasāms: – *Padomju grāmatas izplatīšana ir ļoti svarīga valstiska lieta, un šeit liela loma ierādāta bibliotēkām un to čuklajiem darbiniekiem.* Tolaik bibliotēka tika uzskatīta par sabiedrības audzināšanas instrumentu, tā organizēja lasītāju konferences, tematiskos vakarus par zinātnes un tehnikas jautājumiem, kolektīvās lasīšanas pasākumus un pat mikrofilmu demonstrējumus. Īpaša uzmanība tika pievērsta grāmatu pieejamībai lauku iedzīvotājiem. Tolaik izteikts arī emocionāls aicinājums jauniešiem lasīt: – *Cik daudz spraigu notikumu, dziļu domu, skaistu gleznu mēs atrodam labā grāmatā! Tā padara mūsu dzīvi vēl saturīgāku.*

70. gados bibliotēkas darbu joprojām spēcīgi ietekmēja padomju ideoloģija. 1976. gada 18. decembra Limbažu rajona laikrakstā *Progress* citēts PSKP Centrālās

komitejas lēmums *Par bibliotēku lomas palielināšanu darba lauku komunistiskajā audzināšanā un zinātniski tehniskajā progresā.* Bibliotēkām bija aktīvi jāpropagandē komunistiskās partijas un padomju valsts politika, jāsniedz palīdzība partijas organizācijām cilvēku komunistiskajā audzināšanā, viņu kultūras, kā arī zināšanu līmeņa celšanā. Tika veidoti īpaši propagandas materiālu krājumi, iegādāta literatūra par starptautisko politiku un *aknuāļiem* dzīves jautājumiem. Īpaša uzmanība tika pievērsta lektoriem, propagandistiem un politinformatoriem. Tajā pašā laikā bibliotēka turpināja pildīt kultūras centra funkciju. Notika izstādes, sadarbība ar skolām, pašizglītošanās materiālu sagatavošana un novadpētniecības aktivitātes. Limbažos ilka apspriesta grāmatu draugu kluba izveide ar jaunatnes, estētikas un novadpētniecības sekcijām. Šis periods spilgti parāda bibliotēkas dubulto lomu: no vienas puses, tā bija ideoloģijas instruments, no otras – vieta, kur cilvēki tikās, lasīja un iepazīna kultūru.

Bibliotēkas darbā arvien vairāk parādījās sociālās un izglītojošās kampaņas. 80. gadu vidū literatūras apskati, izstādes un tematiskie pasākumi tika vēlti pretalkohola propagandai un pretsmēķēšanas kampaņām. Īpašas bibliogrāfijas nedēļas rīkoja novadniekiem literātiem.

90. gadi Limbažu bibliotēkai bija jauns pagrieziena punkts. Pēc valsts neatkarības atgūšanas iestādēs ienāca pirmās modernās tehnoloģijas. 1996. gadā Kultūras ministrija Limbažu pilsētas galveno bibliotēku izraudzījās par eksperimentālo centru projektam *Tautas bibliotēku sistēmas automatizācija*. Lokālā datortīkla izveidei un programmu iegādei tika piešķirti trīs tūkstoši latu. Tieši šajā laikā Limbažos sākās darbs ar integrēto bibliotēku informācijas sistēmu *Alise*. No kartiņu katalogiem tika pakāpeniski pārieš uz elektronisko datu apstrādi. Katru mēnesi bija jauno grāmatu dienas un aktīvākie lasītāji pirmie varēja izlasīt bibliotēkā iegādātās arvien lielāku popularitāti iegūstošās psiholoģijas un filozofijas grāmatas, dažāda veida uzziņu

literatūru, kulinārijas grāmatas, daiļliteratūru utt.

Desmit gadus vēlāk – aptuveni 2006. gadā – digitalizācija sāka kļūt par ikdienu. Bibliotēka apmeklētājus apkalpoja vairākās vietās – klientu apkalpošanas centrā (Rīgas ielā 9), interneta lasītavā (Zāles ielā 8), kā arī Latvijas Lauksaimniecības universitātes un Daugavpils Universitātes filiāles telpās (Rīgas ielā 30). Lasītājiem bija pieejams elektroniskais katalogs, analītikas, tematiskās un citas datubāzes, arī dažādi elektroniskie resursi. Īpaši nozīmīgi – bibliotēka sāka sistemātiskas bezmaksas datorkonsultācijas. Tobrīd daudziem datoru un internets vēl bija jaunums. Valsts vienotās bibliotēku informācijas sistēmas projektā un ar Eiropas Savienības finansēto atbalstu Limbažu Galvenā bibliotēka (tagad Limbažu novada Galvenā bibliotēka – LNBG) 2006. gadā saņēma trīs datorkomplektus interneta lasītavai, tika uzlabots interneta ātrums. Vienlaikus bibliotēka saglabāja arī kultūras centra lomu. Notika izstādes, tematiskie pasākumi un literārās tikšanās, Dzejas dienas, Grāmatu svētki. Tika realizēti dažādi sadarbības projekti, finanses atsevišķiem pasākumiem tika piesaistītas ar Valsts kultūrkapitāla fonda (VKKF) atbalstu.

Limbažu Galvenajai bibliotēkai īpašs bija 2015. gads – tā pārcēlās uz jauno ēku Parka ielā 23. Līdz 30. jūnijam darbs vēl noritēja Rīgas ielā 9, bet 22. augustā bibliotēka tika atvērta apmeklētājiem jaunajās telpās. Tā bija ne tikai adreses maiņa, bet pilnīgi jauns attīstības posms. Jaunajā bibliotēkā tika nodrošināti plaši un daudzveidīgi pakalpojumi – bezmaksas *WiFi*, datoru un interneta izmantošana, attālinātā grāmatu pieprasīšana, datubāzu izmantošana utt. Bibliotēka kļuva par mūsdienu kopienas centru. Otrajā stāvā tika izveidota pasākumu zāle un jauniešu radošā telpa. Īpaša uzmanība tika pievērsta sociālajai iekļaušanai. Bibliotēka piedāvāja specializētu datortehniku vajadzīgiem apmeklētājiem un bezmaksas apmācību dažādām sabiedrības grupām. Tāpat turpināja organizēt pasākumus un izstādes. Katru mēnesi

tikās novadpētnieku un vēstures draugu interešu grupas, bija aktīva sadarbība ar skolām, bibliotēkā tika rīkotas ekskursijas.

Šobrīd, 140 gadus kopš bibliotēkas dibināšanas, LNBG kļuvusi par daudzfunkcionālu kultūras, izglītības un sabiedrības līdzdalības centru. Līdzās tradicionālajai grāmatu izsniegšanai tā piedāvā lietotāju attālināto reģistrāciju, elektronisko katalogu, e-grāmatu bibliotēku *3td* un bibliotēkās grāmatu saņemšanai un nodošanai ārpus bibliotēkas darba laika. Joprojām bez maksas pieejamas arī dažādas datubāzes. LNBG nostiprinājusies arī kā mūžizglītības centrs. Pērn sadarbībā ar novadu Izglītības pārvaldi organizēta digitālo prasmju apmācība un Senioru skola, kuras programma paplašināta ar izbraukuma nodarbībām. Bijušas arī citas nodarbības, tikšanās un konsultācijas. LNBG turpina aktīvi darboties arī digitālajā vidē. Sociālajos tīklos pērn izveidota rubrika *Saknes IR spēks*, popularizējot novadpētniecības materiālus, savukārt raidieraksts *Novadu pulsācija* stāsta par novadam nozīmīgiem cilvēkiem un notikumiem. Joprojām aktīvi darbojas Limbažu grāmatu klubs un bibliotēkas Vēstures draugu klubiņš. 2025. gadā bibliotēka pirmo reizi kļuva par *pop-up* bibliotēku Limbažu pilsētas svētkos, iznākot ārpus ierastajām telpām un piedāvājot iedzīvotājiem jaunu tikšanās formātu pilsētvidē. Vasaras izskaņā *pop-up* bibliotēka piedalījās arī novada jauniešu forumā *Rampa*. Plašs joprojām ir pasākumu klāsts. Divus gadus LNBG iesaistījās Mājas kafejnīcu dienu norisēs un regulāri piedalās lasīveicināšanas projektā *Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija*, kā arī rīko Skolas lasīšanas sacensības novada skolu skolēniem. Ik mēnesi tiek veidotas literatūras izstādes utt.

140 gadu laikā mainījušās darba formas, tehnoloģijas un pakalpojumi, taču galvenā misija palikusi nemainīga – palīdzēt cilvēkiem iegūt zināšanas, attīstīties un justies piederīgiem savai kopienai. Uz tikšanās bibliotēkā!

Vita MIKELSONE,
LNBG galvenā bibliotekāre-novadpētniecības speciāliste

Avots: Auseklis
Datums: 03.07.2026

Valkas bibliotēkas vadību uztic Sintijai Pauderei

Pēc ilgstošiem jauna vadītāja meklējumiem Valkas novada Centrālās bibliotēkas direktores amatam izraudzīta Sintija Paudere. Par viņas iecelšanu amatā deputāti balsoja 25. jūnija domes sēdē.

S. Paudere ir valcēniete. Lai gan līdzšinējais darbības lauks nav bijis saistīts ar bibliotēku nozari, viņa ir apņēmības pilna apgūt nepieciešamās zināšanas un izmantot savu līdzšinējo profesionālo pieredzi, lai sniegtu ieguldījumu bibliotēkas attīstībā un pilnveidotu tās darbu atbilstoši mūsdienu sabiedrības vajadzībām.

“Es dārišu visu iespējamo, lai attaisnotu jums izrādīto uzticību. Esmu darītāja – pie pirmajām

grūtībām nepadodos un vienmēr cenšos rast risinājumu. Ja jūs redzēsiet, ka man kaut kas neizdodas vai es pati to nepamanu, lūdzu, droši saki, – es vienmēr pieņemu konstruktīvu kritiku,” uzrunājot deputātus, teica S. Paudere un uzsvēra savu gatavību strādāt mērķtiecīgi un risināt izaicinājumus.

Viņa pastāstīja, kādēļ pieteikusies šim amatam. “Pēc divdesmit darba gadiem Igaunijā, tepat Valgā, kur kopā ar kolēģiem izveidoju uzņēmumu un guvu kolektīva vadītājas pieredzi, mana iepriekšējā darbavieta beidza pastāvēt. Papildus tam esmu bibliotēkāres meita, tāpēc man bibliotēku vide ir ļoti pazīstama jau no bērnības. Ja tā var izteikties, esmu uzaugusi starp grāmatplauktiem. Apvienojot savu

vadītājas pieredzi un šīs bērnības atmiņas, kā arī vēlmi strādāt Latvijā, nevis Igaunijā, es nolēmu pieteikties šim amatam,” viņa pamato.

Taujāta par savu vīziju bibliotēkāres vadītājas amatā, S. Paudere uzsver: “Šobrīd es nevaru uzreiz izveidot ilgtermiņa vīziju, jo tas būtu pārsteidzīgi, pirms vēl esmu iepazinies ar pašu iestādi un tās cilvēkiem. Mans pirmais darbs būs iepazīt kolektīvu, bibliotēkas ikdienu un visus cilvēkus, kas tajā strādā. Es redzu, ka bibliotēka jau šobrīd darbojas lieliski, un savu darbu veidošu kopā ar kolektīvu, novērtējot jau esošās stiprās puses un attīstot tālāk to, kas jau ir izveidots, ļaujot labi funkcionējošai organizācijai turpināt attīstīties.”

— Ilze Fedotova

Sonedēļ Sintija Paudere apstiprināta Valkas novada Centrālās bibliotēkas direktores amatā. Jaunos darba pienākumus viņa sāks pildīt 6. jūlijā. FOTO: NO PERSONĪGĀ ARHĪVĀ

Avots: Ziemeļlatvija
Datums: 26.06.2026

Lubes bibliotēkas apmeklētāji iepazīst Latvijas plāvas ziedus

Niceta Anna Starina

Vasara ir istais laiks, lai mācītos ārpus skolas sienām. Ziedu iepazīšana, arstniecības augu atklāšana un radošas nodarbes ne tikai bagātina bērnu zināšanas, bet arī sniedz iespēju kvalitatīvi pavadīt laiku kopā ar ģimeni. Lubes bibliotēkas rīkotajā nodarbībā bērni devās plavā, lai iepazītu augus, uzzinātu par to pielietojumu un no pašu salasītajiem ziediem izgatavotu grāmatzīmes.

«Skatījāties, kādi pasākumi mums šobrīd ir pieejami bez liela finansiāla ieguldījuma,» teic Lubes bibliotēkas vadītāja Dace Dērica. «Vēlējos, lai bērni var pavadīt laiku kopā ar ģimeni kvalitatīvi, iepazīt Latvijas dabu. Skolā tas, protams, tiek mācīts, bet sīkāk par katru puķīti kaut ko uzzināt, domāju, mācību stundās nepietiek laika. Mēs kopā lasījām plāvu puķes, sapratām, kurus ziedus var izmantot arī tējā, noskaidrojām, kuri ziedi ziedēšanas laikā ir ar vienu nosaukumu, bet, kad tos pārveido par garšvielu, tad jau ir cits nosaukums, piemē-

Pasākuma mērķis bija aicināt ikvienu pavērties apkārt, lai ieraudzītu Latvijas plāvu bagātību un to pēc iespējas labāk iepazītu, lai zinātu, kādus ziedus drīkst plūkt un kādus ieguvumus tie var sniegt.

Artūra Reinholda foto

ram, raudene — oregāno, māršs — timiāns. Tas daudziem bija kaut kas jauns un nezināms.»

Veido grāmatzīmes, lai veicinātu lasīšanu

Neskatoties uz to, ka pasākums notika diennā, kad termometra rādītājs bija tuvu +30 grādiem pēc Celsija, iepazīt Latvijas dabu ieradās vairāk nekā desmit Anužu apkārtnes bērnu. Plāvā salasītos ziedus viņi iepazīna tuvāk, lai labāk izvēlētos, kurus no tiem ievietot savā grāmatzīmē. «Man sākumā šķita, ka te nebūs,

ko darīt, bet tā nebija,» teic pasākuma apmeklētāja Evelīna. «Te varēja taisīt grāmatzīmes, vākt puķes, ko man ļoti patīk darīt.»

«Es vasaras brīvlaikā vēlos sākt lasīt, bet nevaru atrast savu grāmatzīmi, tāpēc gribu uztaisīt jaunu,» dalās pasākuma apmeklētāja Beāte. «Tā nu mēs gājām uz plāvu salasīt ziedus, lai varētu izveidot grāmatzīmi. Dažas puķes zināju, citas nē, bet pēc tam iemācījies arī par pārējām puķēm. Es zinu, ka Latvijā ir puķes, kuru ir ļoti maz, tāpēc tās nedrīkst plūkt, bet ir arī tādas, kas nodara

cilvēkam kaitējumu, tās noplūcot. Tagad jau puķes plūc dažādiem iemesliem — lai taisītu tējas, pītu vainagus, dekorētu māju.»

Drīkst vai nedrīkst plūkt

Bērni caur spēlēm iepazīna arī tos ziedus, kurus lasīt nav ieteicams. «Es zināju, kādas puķes drīkst lasīt, jo es noskatījos no brāļa,» saka Evelīna. «Bet pēc šodienas mazliet vairāk jau kaut ko zinu.»

«Es lasīju tās puķes, kuras vēlējos, un dažas man palīdzēja salasīt arī mamma, tāpēc jutos

droši,» bilst pasākuma apmeklētāja Maija.

«Bija bērni, kas latvāpus jauc ar līdzīgiem ziediem, baidījās tos plūkt, jo domāja, ka tie ir latvāpi,» pauž D. Dērica. «Manuprāt, bērniem ir jāmacās par dabu, lai justos droši. Arī tā pati tējas lasīšana — vecmāmiņas tās lasīja, žāvēja, bet no jaunās paudzes reti kurš dodas lasīt dabīgās zāļu tējas. Viņi pat īsti nezina, kuri ziedi ir noderīgi tējai un kādu slimību gadījumos tos lieto. Tā ir arī laika pavadīšana prom no ekrāniem.»

Avots: Talsu Vēstis
Datums: 30.06.2026

IZVALTAS PAGASTA BIBLIOTĒKA NOSVINĒJA 80 GADU JUBILEJU

Šī nedēļa no 20. līdz 26. aprīlim tiek atzīmēta kā Bibliotēku nedēļa, savukārt 23. aprīlis – kā Pasaules grāmatu un autortiesību diena. Bibliotēku nedēļas laikā Izvaltas pagastā šogad īpašu notikumu piedzīvo Izvaltas pagasta bibliotēka, kurai šogad februārī palika 80 gadi. Tas ir daudz vai maz?

Ja salīdzinām ar cilvēka mūžu, tad tas ir pieklājīgs vecums, bet, ja salīdzinām ar Izvaltas bijušās skolas pastāvēšanas 2017. gadā svinēto 200 gadu jubileju, tad nemaz tik daudz nav!

Vēstures lappuses stāsta, ka bibliotēka pastāvējusi jau jezuītu laikā 18. gs., bet, viņiem atstājot klostera ēku, grāmatas un citi dokumenti tika aizvesti uz Vitebsku, un nav saglabājusies nekas, kas to apliecina.

Par bibliotēkas darbības sākumu liecina inventāra grāmata Nr. 1, kurā pirmais ieraksts tika veikts 1946. gadā 6. februārī, un tāpēc pamatoti tiek uzskatīts, ka bibliotēka oficiāli darbojas no tā laika līdz mūsdienām.

Bibliotēkas attīstība un pārvērtības gadu gaitā

Un tā ir senācis, varbūt sakritība un gadu skrējiena un kārtējo pārmaiņu laika ietekmē – bibliotēka šogad, savā jubilejas gadā, tika pārvietota uz citām, gribas teikt – jaunām, bet tomēr uz visvecākajām telpām mūsu ciematā, un bibliotēka šajā ēkā atgriezās jau otrreiz. Un tā ir jau 6. bibliotēkas pārvietošanas reize tās pastāvēšanas laikā.

Šajā ēkā ir jūtama pagātnes elpa – to cēlušī jezuīti, kur dzīvojuši, strādājuši, gājuši savās ikdienas gaitās un brīvajos brīžos, gribas domāt, ka lasījuši arī grāmatas, kas bija uz to brīdi viņiem pieejamas.

Šo ēku izvaltieši ir mantojuši no paaudzes paaudzē, un tā tiek izmantota arī šodien.

Gadiem ejot, bibliotēka ceļoja – tā tika pārvietota no vienas ēkas uz citu, no vienām telpām uz otrām.

1946. gadā, savas darbības sākumā, bibliotēka atradās divstāvu koka ēkā ciemata centrā (tā nokaujta 1973. gadā). Toreiz bibliotēkā ienāca 51 grāmata, un nākamajā gadā vēl 67 grāmatas. Šodien bibliotēkā ir 5231 grāmata.

1950. gadā bibliotēka tika nodota ciema padomei un ieguva nosaukumu "Izvaltas ciema bibliotēka".

Cilvēki, kas veidojuši bibliotēkas stāstu

Par bibliotēkas vadītājiem ir strādājuši Fjodors Kuzmins, Nina Koroļova un Raisa Krasņakova.

1957. gadā, pēc Rīgas kultūras darbinieku tehniskuma beigšanas, par Izvaltas bibliotēkas vadītāju sāka strādāt Lūcija Slapiņa. Viņai bibliotēka kļuva par pirmo un vienīgo darba vietu. Lūcija bibliotēkā nostrādāja gandrīz 40 gadus.

Citāts no viņas stāstīta: „Pieņemot bibliotēku, grāmatas atradu sakrautas kaudzēs uz grīdas, jo bija tikai viens, pašu darbinieku samestrots grāmatu plaukts. Vēl bija garš dēļu galds un pāris veci krēslī. Tas arī bija viss. Tā kā milzīgajās grāmatu kaudzēs atrast vajadzīgo grāmatu nebija iespējams, tad pirmām kārtām centos ieviest kārtību grāmatu fondā un daudz maz sākot bibliotēkas telpas. Tolaik bibliotēku cilvēki apmeklēja ļoti aktīvi, sevišķi skolēni un skolotāji.”

1963. gadā bibliotēkai tika iedalītas telpas 43 m² platībā šīn pašā klostera ēkā.

1971. gadā Izvaltas ciemā tika

atvērta otra bibliotēka, un šī bibliotēka pastāvēja līdz 1977. gadam. Telpu trūkuma dēļ abas bibliotēkas atradās vienā telpā, bet strādāja divi darbinieki. Par Izvaltas otrās bibliotēkas vadītāju no 1972. gada septembra līdz 1973. gada martam strādāja Anastasija (Kriviņa) Platāce, un kā otra darbiniece bibliotēkā Anastasija strādāja no 1982. gada janvāra līdz septembrim, kā arī Krāslavas rajona bibliotēkā.

1989. gadā bibliotēka tika pārvietota uz atsevišķu ēku Silavas ielā 156 m² platībā. Salīdzinoši daudz plašākās telpās radās iespēja iekārtot arī lasītavu. Tika labiekārtota bibliotēkas apkārtnē. Lūcija Slapiņa lielu darbu veica tieši bibliotēkas literatūras fonda ierīkošanā.

1992. gadā likvidējoties kolhozam, atbrīvotās bērnudārza telpas, un atkal, kārtējo reizi, bibliotēka tika pārvietota. Telpas bija plašas un gaišas – 204 m² platībā, bibliotēka tajās darbojās līdz 2003. gadam.

Lūcijai Slapiņai bija uzticēti arī daudzi citi sabiedriskie pienākumi. Viņa vadīja dažādus pasākumus: bērnu kristības, bērnu un kāzu ceremonijas un citus. Par labiem sasniegumiem iedzīvotāju iesaistīšanā bibliotēkas rīkotajās aktivitātēs un kvalitatīvu bibliotekāro apkalpošanu Lūcija saņēmusi vairākus apbalvojumus un pateicības rakstus.

1992. gadā bibliotēka tika pārdēvēta par Izvaltas pagasta tautas bibliotēku.

No 1993. gada novembra, Lūcijai aizējot pelnītā atpūtā, bibliotēkā sāka strādāt Anna Butāne. Anna veiksmīgi turpināja Lūcijas Slapiņas iesākto, norisinājās nopietns darbs novadpētniecībā.

1994. gadā tika nodibināta literārā kafejnīca. Tika rīkoti rajona

konkursi-skates "Cildens mans novads", "Es savai zemei" kuru mērķis bija izpētīt sava pagasta kultūrvēsturisko vidi un apkopot materiālus par sava pagasta zemkopības vēsturi, par zemniekiem un viņu saimniecībām.

2001. gadā Anna par ieguldīto lielo darbu saņēma godalgoto vietu konkursā „Labākais bibliogrāfiskais rādītājs par savu novadu.”

2002. gadā bibliotēkas darbu atvieglāja pirmais saņemtais dators, un pirmā atskate tika uzrakstīta datorā.

2003. gadā vasarā bibliotēka ekonomisko apsvērumu dēļ tika pārvietota uz Izvaltas pamatskolas ēku, kur telpas bija 140 m² platībā.

2004. gadā pavasarī, Annai aizējot strādāt uz Daugavpils CB, par bibliotēkas vadītāju atrācu strādāt es, šo rindu autore. Darbs uzreiz šķita interesants un aizraujošs. Anna daudz ko iemācīja un parādīja, tā teikt, ievirzīja šajā darbā un deva padomus.

Mūsdienu bibliotēka un tās nozīme kopienā

Mainoties laikam, mainījās arī bibliotēkas piedāvāto pakalpojumu klāsts. Kaut arī bibliotēkas pamatvērtība bija, ir un paliek grāmata, bet, attīstoties informācijas tehnoloģijām, tajā ienāca citi, līdz tam nebijuši pakalpojumi.

2005. gadā bibliotēka saņēma pirmos datorus, un tika ierīkots bezmaksas interneta pieslēgums.

2008. gadā bibliotēka saņēma nākamos piecus datorus un multifunkcionālo iekārtu. Nu varēja ne tikai strādāt un meklēt vajadzīgo informāciju, bet arī drukāt un skenēt dokumentus. Saņemot bibliotēkai datorus, tika piedāvāta iespēja tos

izmantot bez maksas – tas ļoti pievilināja bērnus, jo šis pakalpojums bija jauninājums, vēl nebijusi iespēja. Arī pieaugušie labprāt nāca strādāt pie datoriem un bibliotēka vienmēr bija cilvēku aktīvi apmeklēta. Valdīja īsta rosiņa, gan bērni, gan pieaugušie steigās izmantot jaunus pakalpojumus.

2015. gadā saņemām vēl projekta „Publisko pieejas punktu attīstība Krāslavas novadā” datoru un multifunkcionālo iekārtu.

2017. gadā – vēl vienu šī paša projekta datoru.

2013. gadā bibliotēkā tika veikts remonts, pakāpeniski tika nomainītas visas nepieciešamās mēbeles.

Bibliotēka ir trīs reizes veiksmīgi akreditēta – 2010. gadā, 2017. gadā un 2023. gadā.

Bet, kā jau tas dzīvē ir – laiks iet, un viss mainās. Pirmie datori sen novecojuši, visi sen ir pieraduši pie informācijas tehnoloģijām, bez kā šodienā vairs nav iedomājama ne darba, ne mācību procesā.

Bibliotēka gadiem skrienot ir piedāvājusi saviem apmeklētājiem dažādas izstādes apskatei – gan rokdarbu (adījumi, tamborējumi, izšuvumi krustdūrienā, dažādi suvenīri), gan gleznu un fotogrāfiju izstādes, gan dažādas tikšanās un darbnīcas... un, protams, galvenais bibliotēkas pakalpojums – grāmatas un periodikas izdevumi.

Kas būtu bibliotēka bez tās apmeklētājiem? Paldies visiem, kas nāk uz bibliotēku, lasa, apmeklē pasākumus, piedalās ar saviem darbiem izstādēs, dalās ar savu pieredzi tikšanās reizēs un citādi atbalsta bibliotēkas darbu!

Vita Japiņa,
Izvaltas bibliotēkas
vadītāja

Avots: Krāslavas Vēstis

Datums: 15.05.2026

Bibliotēka vairs nav tikai grāmatu krātuve

Linda TUNTE

Bibliotēku nozīme laika gaitā ir mainījusies. Agrāk ne tikai skolēniem un studentiem, bet teju visiem tā bija nozīmīga ikdienas sastāvdaļa – svarīga vieta, kur iegūt informāciju un arī izkaidi. Bet kas ir bibliotēka šodien? Pasaulei arvien vairāk digitalizējoties, grāmatas tiek izdotas mazāk, mēs retāk dodamies uz grāmatnīcām, un pamatoti rodas jautājums par bibliotēku lomas izmaiņām. Pēc kā šodien cilvēks dodas uz bibliotēku?

Lai rastu atbildi, uz sarunu aicināju divu Rīgas bibliotēku pārstāves – Ropažu bibliotēkas vadītāju Daci Smukšu un Mārupes novada bibliotēkas vadītāju Ilzi Aizsili – un Mārupes novada bibliotēkas informācijas speciālisti Ievu Vitolu.

Bibliotēka kā kopienas centrs

Gan Ropažu, gan Mārupes bibliotēkas pārstāves uzsver, ka bibliotēka šodien vairs nav tikai vieta, kur paņemt grāmatu un doties prom. Tā arvien vairāk kļūst par vietējās kopienas centru.

Ropažu bibliotēkas vadītāja Dace Smukša norāda, ka bibliotēka ir vieta, kur cilvēki ne tikai nāk pēc grāmatām, bet arī satiekas, sarunājas, piedalās pasākumos, iegūst jaunas zināšanas un jūtas piederīgi savai kopienai. Vtspasprāt, bibliotēka ir kļuvusi par atvērtu un pieejamu vietu dažādām paaudzēm un dažādām interesēm.

Līdzīgi bibliotēkas lomu redz arī Mārupes novada bibliotēkā. Bibliotēkas pārstāves uzsver, ka mūsdienu bibliotēka piedāvā drošu, atvērtu un mūsdienu vidi, kur cilvēki nāk mācīties, strādāt, satikties un saturīgi pavadīt laiku. Daļai sabiedrības bibliotēka joprojām ir viens no pieejamākajiem un uzticamākajiem kultūras un informācijas avotiem.

Īpaši svarīga šī vieta ir bērniem, senioriem, cilvēkiem, kam nepieciešama palīdzība digitālo resursu lietošanā, kā arī tiem, kas ikdienā lasa un novērtē iespēju piekļūt plašam grāmatu klāstam.

Digitalizācija bibliotēku nav iznīcinājusi, bet mainījusi

Varētu šķist, ka digitālajā laikmetā bibliotēku nozīme samazinās. Tomēr bibliotēku pārstāves uzskata, ka ir tieši pretēji – bibliotēkas ir pielāgojušas un kļuvušas daudz funkcionālākas.

Informācija šobrīd ir pieejama dažādos formātos, un bibliotēkas palīdz cilvēkiem tajā orientēties. Mūsdienu bibliotēkai jāpalīdz ne tikai atrast grāmatu,

bet arī attīstīt informācijuprasību un medijpratību – saprast, kur meklēt uzticamu informāciju, kā izmantot digitālos resursus un kā neapjukt plašajā informācijas vidē.

Mārupes novada bibliotēkas vadītāja uzsver, ka apkalpošanas ātrums un kvalitāte ir uzlabojusies, jo bibliotēkas izmanto informācijas sistēmas, e-katalogus un citus digitālos risinājumus. Lasītāji var atrast un rezervēt izdevumus attālināti, bet pēc tam tos saņemt klātienē vai arī bibliotēkās starpniecību.

Grāmatu pakomāti un bibliotēka 24/7

Viens no redzamākajiem mūsdienu bibliotēku jaunumiem ir bibliomāti jeb grāmatu pakomāti. Tie ļauj lasītājiem saņemt un nodot pasūtītās grāmatas jebkurā diennakts laikā, pielāgojoties cilvēku ikdienas ritmam.

Mārupes novada bibliomāti izvietoti četrās vietās – Mārupē, Pīņos, Jaunmārupē un Babītē. Tas nozīmē, ka bibliotēkas pakalpojumi ir pieejami arī ārpus darbalaika, ļaujot cilvēkiem pašiem izvēlēties ērtāko brīdi grāmatu saņemšanai vai nodošanai.

Vienlaikus bibliotēku lietotājiem pieejamas arī dažādas datubāzes, piemēram, «News.lv», «Letonika.lv», kā arī «3td» e-grāmatu bibliotēka. Tātad bibliotēka vairs nav tikai plaukti ar grāmatām – tā ir piekļuve ļoti plašam informācijas laukam.

Drukātā grāmata savu vietu nav zaudējusi

Tomēr digitalizācija nav izspiedusi drukāto grāmatu. Mārupes bibliotēkas pārstāves novērojušas, ka daudzi lasītāji joprojām novērtē tieši fizisku grāmatu un iespēju pabūt mierīgā bibliotēkas vidē.

Steidzīgajā laikā grāmata dod klātesamības sajūtu. To var turēt rokās, sajukt papīru, šķirstīt, lasīt bez ekrāna starpniecības. Šī pieredze daudziem lasītājiem joprojām ir ļoti svarīga.

To apliecina arī Mārupes novadpētniecības grāmata «Babītes ceļojums astoņu gadsimtu garumā». Babītes vārdam 800

piemērs. Lai gan bibliotēkā tā ir pieejama arī digitāli, lasītāji pagaidām izvēlas to tieši drukātas grāmatas veidā.

Bibliotēka palīdz apgūt digitālās prasmes

Mūsdienu bibliotēka ir arī vieta, kur cilvēki mācās. Īpaši tas attiecas uz digitālajām prasmēm.

Mārupes novada bibliotēkā šogad norisinājušās digitālās apmācības senioriem. Tās bijušas ļoti pieprasītas un kļuvušas ne tikai par praktisku mācīšanās, bet arī par socializēšanās iespēju. Dalībnieki pārliecinājušies, ka kaut ko jaunu var apgūt jebkurā vecumā.

Mācības notika bez maksas, mierīgā tempā, ar iespēju uzdot jautājumus un visu izmēģināt praksē. Bibliotēkas pārstāves uzsver, ka digitālās pārmaiņas liek mācīties ne tikai apmeklētājiem, bet arī pašiem bibliotekāriem. Lai palīdzētu citiem, arī bibliotekāri regulāri pilnveido savas zināšanas.

Mārupes novada bibliotēkas bibliotekārs šogad piedalījies Latvijas Nacionālās bibliotēkas organizētajā «Erasmus+» programmas projektā «Digitālās kompetences un informācijuprasība bibliotekāriem», kura vasaras skola norisinājās Rumānijā.

Pasākumi, klubiņi, darbnīcas un tikšanās

Bibliotēku ikdiena šodien ir ļoti daudzveidīga. Ropažu bibliotēkā notiek mazuļu rīti, lasītāju klubiņi bērniem un pieaugušajiem, meistarklases, radošās darbnīcas, ceļojumu vakari, tikšanās ar rakstniekiem, muzikāli vakari, kino vakari, izstādes un citi kultūras un izglītojoši pasākumi. Dace Smukša uzsver, ka Ropažu bibliotēkai ir svarīgi būt dzīvai vietai – tādai, kur notiek satikšanās, sarunas, radošums un kopā būšana.

Arī Mārupes novada bibliotēkā pasākumu plāns tiek veidots visam gadam, bet laika gaitā tas papildinās. Daļu pasākumu īsteno pašl bibliotekāri, daļai tiek piesaistīti mākslinieki, lek-

tori un citas radošas personas. Bibliotēkā notiek tematiskie pasākumi, izziņošas lekcijas, mākslas un grāmatu izstādes, radošās darbnīcas, tikšanās ar autoriem, grāmatu klubiņi pieaugušajiem un bērniem. Daļa tikšanās ar autoriem tiek filmētas un pārraidītas tiešsaistē sociālajos medijos.

Bērniem bibliotēka ir pirmā satikšanās ar grāmatu pasauli

Īpaša uzmanība bibliotēkās tiek pievērsta bērniem un ģimenēm. Mārupes novada bibliotēka sadarbojas ar Latvijas Nacionālo bibliotēku, veidojot lasītveicināšanas pasākumus ģimenēm un bērniem, kā arī aktīvi strādā ar skolām un bērnudārziem.

Bibliotēkā notiek bibliotekārās stundas, priekšā lasījumi un radošās nodarbes. Dažkārt bibliotekāri dodas arī izbraukumos uz pirmsskolas izglītības iestādēm, lai bērniem grāmatu pasauli padarītu tuvāku un aizraujošāku jau no mazotnes.

Bibliotēkā bērni ne tikai lasa. Viņi zīmē, veido, dzied, piedalās darbnīcās un koncertos. Piesaistot Babītes Mūzikas skolu, izstāžu atklāšanās tiek rīkoti bērnu koncerti, kas daudziem jaunajiem mūziķiem kļūst par pirmo publiskās uzstāšanās pieredzi.

Mārupes novada bibliotēkas dati rāda, ka bērnu un jauniešu auditorija ir ļoti nozīmīga. 2025. gadā 36 procenti no visiem fiziskajiem apmeklējumiem bija bērni un jaunieši līdz septiņpadsmit gadu vecumam. Bērnu fiziskais apmeklējums gada laikā būtiski pieaudzis, ko bibliotēkā saista ar radošajām ceturtdienām un pasākumiem ģimenēm ar bērniem.

Bibliotēka kā atbalsts ģimenēm

Bibliotēkas pārstāves uzsver, ka bibliotēka ir arī atbalsts vecākiem. Mazāki bērni te attīsta lasītprasmi, skolēni var saturīgi pavadīt brīvo laiku, mācīties, attīstīt jaunas prasmes un būt drošā vidē.

Notiek arī ģimeņu saliedēšanās pasākumi – spēļu vakari un radošās darbnīcas, kur satiekas dažādu paaudžu apmeklētāji. Bērniem īpaši patīk darbnīcas gan bibliotēkā, gan ārpus tās telpām, piemēram, novada brīvības pasākumos, kur bibliotēkai ir sava aktivitāšu teltis.

Šāda klātbūtne ļauj bibliotēkai uzrunāt arī tos iedzīvotājus, kuri ikdienā varbūt bibliotēku neapmeklē. Tā ir iespēja pastāstīt par pakalpojumiem, jaunu pieeasist jaunus bibliotēkas lietotājus.

Senioriem svarīga ir ne tikai grāmata, bet arī saruna

Seniori bibliotēkās joprojām dod priekšroku tradicionālajām lasīšanas metodēm – drukātām grāmatām, avīzēm un žurnāliem. Taču tikpat svarīga ir arī personiska attiecība.

Ropažu bibliotēkā senioru lasīšanas ieradumiem pielāgojas, ieklausoties viņu vajadzībās un interesēs. Viniem palīdz izvēlēties piemērotas grāmatas, piedāvā saistošu literatūru un nodrošina mierīgu, atsaucīgu apkalpošanu. Senioriem nereti ļoti svarīga ir saruna, individuāls ieteikums un iespēja bibliotēkā justies gaidītiem.

Mārupes novada bibliotēka senioriem pieejami arī jaunākie žurnāli un laikraksti par veselību, psiholoģiju, mājokli, dārzkopību, rokdarbiem un citām ikdienā aktuālām tēmām. Sadarbībā ar Latvijas Neredzīgo bibliotēku lasītājiem pieejamas arī grāmatas palielinātajā drukā un audiogrāmatas. Tas ir nozīmīgs atbalsts ne tikai cilvēkiem ar redzes traucējumiem, bet arī tiem, kuriem ir īslaicīgas redzes grūtības, piemēram, pēc operācijas.

Ja vajadzīgās grāmatas bibliotēkas krājumā nav, to var iegādāties vai pasūtīt no citas bibliotēkas. ®

Pilnu tekstu lasi kodak.lv

MAF Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publicācijas saturu atbild laikraksta «Rīgas Aprīņa» Aizvece redakcija.

Avots: Rīgas Aprīņa Avīze
Datums: 30.06.2026

Gulbenes novada bibliotēka guvusi atbalstu Valsts kultūrkapitāla fondā

*Inese Kalēja,
Gulbenes novada bibliotēka*

Valsts kultūrkapitāla fonds atbalstījis trīs Gulbenes novada bibliotēkas iesniegtos projektus, kuru ietvaros literāri pasākumi būs pieejami ne vien Gulbenē, bet arī Tīrzā.

Septembrī Gulbenes novada bibliotēka uzsāk realizēt projektu "Mazie lasa, lielie stāsta", pieaicinot latviešu rakstnieces, kuras raksta un veido ilustrācijas bilžu grāmatām bērniem, kuri tikai uzsāk iepazīties ar grāmatu pasauli un lasīt paši. Ar Gulbenes pirmsskolas izglītības iestāžu sagatavošanas grupu bērniem tiksies Anna Vaivare, Agnese Vanaga, Zane Volkinšteine un Ērika Bērziņa. Visu autoru darbi ir bijuši iekļauti bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas sarakstos, kā arī nominēti dažādām literatūras balvām. Anna Vaivare ir gan pati savas grāmatas, gan citu projektā iesaistīto rakstnieču grāmatu ilustratore.

Projekts "**Lirisko dzeju meklējot**" tiks realizēts Dzejas dienu ietvaros 12. septembrī. Dzeja tiks lasīta vēsturiski romantiskā vidē – Vecgulbenes muižas parkā. Pasākumā piedalīsies dzejnieki Lāsma Olte, Sintija Kampāne-Štelmahere un Aleksandrs Barons (arī kā

mūziķis). Dosimies pārgājienā pa muižas apkaimi, klausoties dzeju, mūziku un kultūrvēsturiskus stāstus, noslēgumā diskutējot par lirisko dzeju agrāk un šodien. Visiem autoriem nesen izdoti dzejoļu krājumi, arī visi nominēti balvām – Sintija Kampāne-Štelmahere – Latvijas Literatūras gada balvai kategorijā "Spilgtākā debija", savukārt Latvijas Sabiedriskā medija gada balvas kultūrā "Kilograms kultūras 2026" pavasara balsojumā kategorijā "Starts" nominēti Aleksandra Barona un Lāsma Oltes dzejas krājumi.

Projekts "**Eksperti pret autoriem: atklāta saruna par lasīšanu un radīšanu**" 2. kārtā". Tā laikā Tīrzas pagasta bibliotēka ar autoriem dosies pie Tīrzas pamatskolas skolēniem. Tā kā skolēni "Bērnu žūrijas" grāmatas ir lasījuši un vērtējuši, tikšanās reizē būs iespēja autoru satikt klātienē un uzdot tam savus jautājumus par izlasīto, pārliecinoties, vai lasītājs sapratis autora sniegto vēstījumu. Projektā atbalstītas 3 tikšanās dažādām vecuma grupām ar rakstniekiem/dzejniekiem – ar Krišjāni Zelģi, Sanitu Reinsoni un Lauri Gundaru. Tikšanās paredzētas septembrī un oktobrī. Tiekamies pasākumos!

Izstāde «Pēta novadpētnieks. Oškalna kultūras nama jauktais koris»

Līdz jūlija beigām Jēkabpils pilsētas bibliotēkas izstāžu un tīkšanās zālē (Pasta ielā 39) apskatāma izstāde «Pēta novadpētnieks. Oškalna kultūras nama jauktais koris». Tā sniedz ieskatu Oškalna kultūras nama (tagad Jēkabpils tautas nams) jauktā kora darbībā 1960.–1970. gados. Izstādes veidošanā izmantotas Jēkabpils pilsētas bibliotēkas digitālās kolekcijas fotogrāfijas no Veronikas Ertas arhīva, pasākumu programmas un novadpētniecības krājuma materiāli.

Oškalna kultūras nama kora pirmsākumi meklējami 1947. gadā, kad toreizējā Jēkabpils apriņķa kultūras namā nodibināja jaukto kori, kurā darbojās ap 60 dziedātāju. Tolaik tas bija viens no lielākajiem Jēkabpils apriņķa pašdarbības kolektīviem. Kori vadīja diriģents Aleksandrs Vasiļevskis. Kā pirmos kora dziedātājus var minēt Ausekli Balodīti, Elviru Balodīti, Jāni Ozoliņu, Dzidru Kalniņu, Dzidri Guljāni, Ilgu Karpoviču, Almu Burkāni, brāļus Lukštinus. 1948. gadā koris piedalījās rajonu kora skatē un pirmajos Dziesmu svētkos Staburagā. Skatē koris ieguva pirmo vietu un piedalījās X Vispārējos latviešu Dziesmu svētkos Rīgā.

1954. gadā par kora diriģentu sāka strādāt Česlavs Beļavskis. Koris iestudēja jaunu repertuāru, pamatā latviešu tautas dziesmas. Ar šo programmu koris tika izvirzīts uz skati Rīgā un ieguva otro vietu republikā, kā arī koncertēja Arkādijas parkā. 1956. gadā koris piedalījās draudzības koncertu turnejā kaimiņu republikās – Lietuvā un Vācijā. Toreiz draudzības koncertā kopā ar lielajiem dziedāja arī skolēni. Koris tika uzaicināts uz Aleksandra Puškina dzimteni ar patstāvīgu koncertu. Uz Mihailovsku otrreiz koris brauca dzejnieka 100. dzimšanas dienas reizē, pa ceļam sniedzot koncertu Viļņos.

1958. gadā kori vadīja Jānis Valdēns, repertuārā iestudējot daudz klasiku dziesmu (J. Vītola «Gaismas pils», E. Dārziņa «Lauztās priedes», «Mēness starus stīgo» u.c.), kā arī citu PSRS republiku tautas dziesmas.

1960. gadā Jēkabpils Oškalna kultūras nama jauktais koris piedalījās XIII Vispārējos latviešu Dziesmu svētkos Rīgā. Koris bijis arī kora dalībnieks Latvijas Universitātes Liepājā aulā. 1962. gada 14. oktobrī kolektīvs uzstājās Latvijas televīzijā.

1969. gada 22. jūnijā koris piedalījās vietējos dziesmu svētkos Komjauņatnes (tagad Krustpils) salīnā. 1970. gada 9. maijā notika Jēkabpils rajona dziesmu kari, kuros Oškalna kultūras nama jauk-

tais koris izcīnīja otro vietu. Tolaik kori vadīja diriģents Margers Dreimanis. 1975. gadā tika iedibināta tradīcija – novadnieka komponista Arvīda Žilinska dziesmām veltītās «Skanošās diēnās Saukā». Tajās vienmēr piedalījās arī Oškalna kultūras nama jauktais koris.

Ar panākumiem koris koncertēja Jēkabpils rajona kultūras nedēļā pie sacensības partneriem Lietuvā Rokiškū rajonā. Ievērojams notikums kora jaunrades klāstā bija kora dalība komponistu Jāņa Ozoliņa, Valtera Kaminska, Oļģerta Grāviša un Margāra Zariņa autorkoncertos.

Gadu gaitā kolektīvs izauga, nostiprinājās, bija novada Dziesmu svētku Staburagā un visu Latvijas Dziesmu svētku dalībnieks. Oškalna kultūras nama kori dziedājuši daudzi jēkabpilieši, dažādu profesiju pārstāvji. Kora diriģenti: Eduards Fiskovičs (1951. gads), R. Riekstiņa, kormeistars, diriģents Romāns Kielbickis, Margers Dreimanis, G. Skuja, Vilnis Beitiks. Dziedātāji: Ilga Bāliņa, A. Stūrāne, Lidija un Pēteris Druviņi, Veronika un Andrejs Berezinski, Aleksandra un Pēteris Znotiņi, Erika un Andrejs Sproģi, Margarita un Gunārs Kirsbergi, Aina un Velta Žālītes, Guntars Pūgulis, E. Kazarijane, Sofija Minkova, M. Speldžiņa, E. Ābols un citi.

1972. gada decembrī tika svinēta kora 25 gadu jubileja. Koncertā piedalījās arī Oškalna kultūras nama pašdarbības kolektīvi. Skatītāju lielu atzinību izpelnījās sieviešu vokālais ansamblis, vīru kvartets, solisti M. Saulīte, F. Sokolovskis, L. Mazareviča un Ā. Perceva. Koncerta noslēgumā atkal uzstājās jubilāri. Kori diriģēja Margers Dreimanis, Romāns Kielbickis, kā arī bijušais kolektīva vadītājs diriģents Česlavs Beļavskis. Vienu no pēdējām dziesmām koris veltīja savam kādreizējam diriģentam Jānim Valdēnam, kas bija ieradies Jēkabpilī, lai paklausītos oškalniešu sniegumu. Sīrnīgus apsveikumus bija sagatavojuši Jēkabpils rajona skolotāju koris, Jēkabpils bērnu mūzikas skola, rajona kultūras nama darba veterānu koris, MRS un 14. CRBP vīru koris, Oškalna kultūras

nama deju kolektīvs. Ar skaistu egles zaru, kurā spoži dega Jaungada svečītes, un asprātīgi improvizētu dziesmiņu jubilārus sveica sieviešu vokālais ansamblis un vīru kvartets.

1977. gada decembrī kora 30 gadu jubilejas pasākumā ar Emīli Melngaiļu republikāniskā Tautas mākslas nama diplomiem, rajona izpildu komitejas kultūras nodaļas goda rakstiem tika sveikti kora veterāni. Kori sveica arī Jēkabpils tautas teātra pārstāvji. Savam jubilejas koncertam koris bija sagatavojis pašu izvēlētu koncertprogrammu. Jubilejas koncertā viesojās soliste Cielmaida Lūkina un jaunā komponiste Ilze Arne. Koncertā piedalījās Oškalna kultūras nama vīru kvartets. Pēc kora tradīcijas jubilejas noslēgumā skanēja tautas dziesma «Pūt, vējini!», ko diriģēja gan bijušie, gan pašreizējie kora diriģenti.

1983. gada aprīlī ar svinīgu koncertu tika nosvinēta kora 35 gadu jubileja. Laikrakstā «Padomju Daugava» 16. aprīļa numurā rakstā «Gadi dziesmā» publicētas intervijas ar kora diriģentiem un koristi. Kora dziedātājs Gunārs Kirsbergs teicis: «Ja man jāsaka godīgi, tad sākumā man tā kora dziedāšana nemaz nepatika. Taču jau no bērnības neesmu vienaldzīgs pret nopietno mūziku, sevišķi Alfrēdu Kalniņu, Rahmaniņu, Čaikovski, Bēthoveni, Listu. Un tā nu iznāca, ka caur šo komponistu skaņdarbiem es tā pa istam iepazīnu kora dziesmu, tās bagātību. Lai arī kā ir gājis, taču jau kopš skolas gadiem esmu dziedājis kori.»

Eduards Fiskovičs, kora diriģents 1951. gadā, sveicot kori jubilejā, saka: «Oškalna kultūras nama koris palicis atmiņā kā kolektīvs, ar kuru bija viegli strādāt tā lokanuma dēļ. Kori valdīja pacēlums, tās kā iekšējs satricinājums. Isā laika posmā mēs ļoti daudz padarījām. Koncertos uzstājamies kopā ar orķestri, izbraukājam visu rajonu. Jubilejas reizē gribas novēlēt tādu pašu dziedātārgribu. Un lai nākamajos Dziesmu svētkos uz Lielās estrādes dziedātu gan veci, gan jauni jēkabpilieši!»

Sandra MINKOVA,
Jēkabpils pilsētas
bibliotēkas
bibliogrāfe

Kolektīvs Dziesmusvētku gājienā 60. gados.

Oškalna kultūras nama jauktais koris uzstājas Rīgā, televīzijā. 1961. gada 14. oktobris.

Novada Dziesmusvētki Staburagā. Koristi sveic Jāni Valdēnu. Labajā pusē ar ziediem – virsdiriģents Haralds Mednis. 60. gadi.

Jēkabpils Oškalna kultūras nama jauktais koris XIII Vispārējo latviešu Dziesmusvētku gājienā Rīgā. 1960. gads.

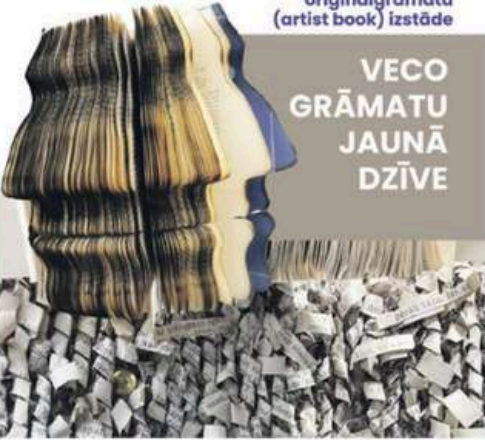
Bibliotēkā viesojas ceļojošā papīrmākslas izstāde

No 1. jūlija līdz 24. septembrim Salaspils novada bibliotēka kļūs par mājvietu papīrmākslas un mākslinieku oriģinālgrāmatu (*artist book*) izstādei "Veco grāmatu jaunā dzīve". Šī ir jau astotā izstādes pieturvietā tās ceļojošajā ciklā, kas ar jauniem, pārsteidzošiem darbiem priecē skatītājus jau vairāk nekā pusotru gadu.

1.07. – 24.09.2026.

Papīrmākslas un mākslinieku oriģinālgrāmatu (*artist book*) izstāde

VECO GRĀMATU JAUNĀ DZĪVE

Salaspils novada bibliotēkā

Enerģitiski ielā O. Salaspils apskatāmo bibliotēkas darbu kalā

Izstādes pamatā ir stāsts par transformāciju – par grāmatām, kas savu laiku nokalpojušas vai kļuvušas nevajadzīgas, bet mākslinieku rokās piedzīvo atdzimšanu. No atstumtiem sējumiem top jaunas mākslinieku oriģinālgrāmatas, izsmalcināti gaismas objekti (*light art*) un stājmākslas darbi.

Izstādē daudzpusīgi demonstrē papīra un augu šķiedru plastiskās iespējas, taču tās vēstījums sniedzas tālāk par materiālu eksperimentiem. Izstāde runā par cilvēkam būtisko – emocionālo labbūtību visos dzīves posmos un spēju saskatīt vērtību tur, kur citi redz iznīcību.

Ipašs papildinājums ekspozīcijā ir darbi, kas radīti no māksliniekiem atdotajām norakstītajām Braila raksta grāmatām, piešķirot izstādei papildu taktilu un sociālu dimensiju.

Daudzi darbi tapuši, iedvesmojoties no Česu novada Dzērbenes radošās mājas "MEMBERI" ikgadējā vasaras projekta "DABA RADA" aktivitātēm. Tieši šī dabiskā, rado-

šā sinerģija ir bijusi par pamatu izstādes tapšanai.

Izstādes iecerī īstenojusi Dzērbenes radošā māja "MEMBERI", kuratores – Ērika Māldere, Ērika Zutere un Kristīne Japiņa.

Aicinām ikvienu apmeklētāju atklāt grāmatu "otro dzīvi" un ļauties papīrmākslas radītājam emocijām un iedvesmai!

Izstādē piedalās Dzērbenes radošās mājas "MEMBERI" saimnieki Ērika Māldere un Aigars Lenkevičs un papīrmākslinieces no visas Latvijas un ne tikai: Ērika Zutere (Mālpils pagasts), Kristīne Japiņa (Ķekavas pagasts), Evija Freidenfelde (Rīga), Līga Strupčāne (Gulbene), Zinaida Ceske (Sigulda), Agnese Kantiševa (Mālpils), Ārija Bērze (Sigulda) Maija Graudiņa (Rīga), Sandra Džilna (Rīga), Aija Freimane (Latvija/Īrija), Signe Vanadžina (Čēsis), Carmen Oak (Latvija/ASV), Ilizane Grinberga (Jelgava), Ilze Rudzīte (Dānija).

"Mākslinieka oriģinālgrāmata (*artist book*) ir mākslas darbs, mākslinieciska izpausme, kas izmanto grāmatas formu vai funkciju. Grāmatu ilustrācijām oriģinālām grāmatām ir ļoti sena vēs-

ture, bet mākslinieka oriģinālgrāmatas, kādu to pazīstam šodien, sākums meklējams pagājušā gadsimta 50.–60. gados, kopš tā laika nemitīgi attīstoties un pilnveidojoties. Pasaulē, īpaši Amerikā, mākslinieka oriģinālgrāmatas izpelnījušās lielu popularitāti, regulāri tiek rīkotas izstādes un pasākumi. Latvijā šis mākslas veids nepelnīti palicis novārtā, bet ar savu darbību un izstādēm ceram situāciju mainīt.

"DABA RADA" ir Dzērbenes radošās mājas "MEMBERI" projekts, kas notiek jau sesto gadu un pulcē papīrmāksliniekus no visas Latvijas, tostarp IAPMA – Starptautiskās papīrmākslinieku asociācijas biedrus. Norisēs tiek apgūtas un pilnveidotas papīra izgatavošanas, lampu-gaismas skulptūru un mākslinieku oriģinālgrāmatu izgatavošanas prasmes. Daļbnieki zīmē, glezno, pēta augus, to šķiedras, meklē jaunās, radošās dabas un otrreizējās pārstrādes materiālu izmantošanas iespējas mākslā, dalās zināšanās un māca to darīt citiem apmeklētājiem. Noslēgumā viņi rada jaunus mākslas darbus kopīgām grupas izstādēm.

Salaspils novada bibliotēka

Avots: Salaspils Vēstis

Datums: 26.06.2026

Isās ziņas no Jumurdas pagasta bibliotēkas

Jumurdas bibliotēka priecājas par brīnišķīgo dāvanu no žurnāla "BALTAIS VALIS". Jumurdas bibliotēka, ar saviem lasītājiem – bērniem, no žurnāla saņēma Jurga Vile, Lina Sasnaukaite grāmatu "HAME - LEONA SAPNI", pateicībā par Jumurdas bibliotēkas aktīvu piedalīšanos žurnāla rīkotajos konkursos. Paldies lasītājiem bērniem par radošo dalību žurnāla "BALTAIS VALIS", konkursos!

Jumurdas bibliotēka saka paldies aktīvajām jumurdietēm Inītai Lapsai un Stellai Rukai par labo darbinu, sakopjot un godinot selekcionāra Pētera Upiša vecāku piemiņu, rūpējoties par mūsu Jumurdas kultūrvēsturisko vērtību saglabāšanu.

19.maijā izcilajam selekcionāram, Dobeles ceriņu dārzā izveidotajam Pēterim Upitim 130.gads. kārta. Apaļajā jubilejā Dobeles Ceriņu dārzā tika atklāta fotoizstāde "Dobeles 1973". Fotografiju autors Pēteris Upiša brālis Augusta Upiša dēls Alvis Upitis. Ar Jumurdas bibliotēka, kopā ar saviem lasītājiem 19.maijā ciemojās Dobeles Ceriņu dārzā, atsaucoties uz Pētera Upiša Dārkopības institūta muzeja ielūgumu. Ceriņu dārzā draugi mūs sirsnīgi sagaidīja, iepazīstināja ar dārzu, muzeju. Pēteris Upiša veidotais Ceriņu dārzs ir izaudzis, bagātinājies savā košumā, šķirņu daudzveidībā. Dārkopības institūta laudis, ar savu pašizlīdzīgo darbu, Ceriņu dārzā apmeklētājiem dāvā fantastisku smaržu, krāsu, pozitīvu emociju terapiju. Paldies Dobeles Ceriņu dārzā draugiem par brīnišķīgo pasākumu, interesantu dienu un sirds silto draudzību! Sirsnīgs paldies Elītai Ūdrei un Aivim Malsāskim par atbalstu!

Jumurdas bibliotēka 20. maijā Jumurdā sagaidīja Pētera Upiša brāļa Augusta Upiša kuplo dzimtu no ASV. Upišu dzimtas laudis iepazīnās ar Jumurdas bibliotēkas novadpētniecības materiālu izstādi, veltītu Pēterim Upitim, sajūsminājās par Jumurdas muižu un Jumurdas ezeru,

apmeklēja Gulbēres muižu, pieminēja Upišu dzimtas saknes - Edi un Jāni Upišus, Jumurdas kapsētā. Ērgļu tūrisma informācijas centra vadītāja Ilze Feldberga Upišu dzimtu iepazīstināja ar šodienas Ērgļiem.

Maija mēnesī, ar saulainiem svētku pasākumiem, durvis vēra "Kaziņas Bonijas siera" jaunā ražotne Jumurdas Nākotnes ielā 10. Svētku dienās apmeklētājiem tika dota iespēja ielūkoties siera gatavošanas aizkulisēs, nogaršot dažādus siera klātienē iepazīt saimniecību, kuras stāsts pirms teju divdesmit gadiem iesākās ar vienu kaziņu Boniju. Jumurdas bibliotēka svētku viesus iepazīstināja ar Jumurdas pagasta bibliotēkas darbību, Jumurdas muižu un stāstiem par Jumurdas un Vējavas laudim un notikumiem laukumā griežos. Jumurdas bibliotēka priecājas par kaziņas Bonijas saimnieces Santas Lasmanes gara spēku, darba prieku, sirds siltumu, veidojot savu saimniecību un spodrinot Jumurdas vārdu!

Jumurdas bibliotēka priecājas par sirsnīgo satikšanos Jumurdā 27. maijā ar draugiem no Sērenes pagasta bibliotēkas, Sērenes pagas-

ta bibliotēkas lasītāju klubina laudis, iepazīnās ar Jumurdas bibliotēkas aktualitātēm, izstaigāja Jumurdas muižas teritoriju un ar savu saulaino domu spēku, uz brīdi pat pieklusināja stiprās vēja brāzmas Jumurdā!

Jumurdas bibliotēka 30.maijā Jumurdas pagasta Saieta ēkā sagaidīja auto foto orientēšanās brauciena "Ērgļi - Lubāna" dalībniekus. Par jumurdu, Pēteri Upitī, Ceriņiem stāstus klausījās un uzdevumus veica 35 komandas ar 126 dalībniekiem! Brauciena dalībnieku komandām bija jautri nosaukumi, tērpi, mašīnu noformējumi. Ar Jumurdas stāstiem iepazīnās zinātkāri, pozitīvi, radoši laudis no Daugavpils, Rēzeknes, Preiļiem, Jelgavas, Rīgas, Mārupes, Madonas, Alūksnes, Ādažiem, Cēsim, Valmieras, Vestienas, Barkavas, Ērgļiem. Paldies organizatoriem par interesantu sestdienu Jumurdas bibliotēkā.

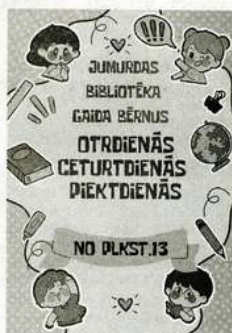
Atnesu tev zilu vizbulīti
Kā debesīs martā.
Tu brīnīs - tik vien?
Jā, bet es tevi milu,
Mana mūža skartā,
Un tas kopā mūs sien.....
/Andris Upenieks/

Jumurdas bibliotēka, 12. jūnijā, Jumurdas Saieta ēkā, savus lasītājus un draugus aicināja uz koncertu "Paša ziedu laicīnā". Par dyeselesku dziesmu skanējumu rūpējās

Keiķenes pagasta viru vokālais ansamblis "Malduguns", ansambļa vadītājs radošo mākslu virtuozs Andris Upenieks. Koncertā tika izpildītas dziesmas ar Andra Upenieka vārdiem un mūziku. Bibliotekāre Agita lasīja Andra Upenieka dzeju no autora grāmatas "Atspulgi virnā". Viru dziedājums sniedza emocionāli piesātinātas sajūtas, skaistus pārdomu mirkļus! Paldies draugiem - Keiķenes viru vokālā ansambļa "Malduguns" šarmantajiem dziedātājiem par brīnišķīgo koncertu! Paldies par atbalstu pasākuma organizēšanā Jumurdas kopienas aktīvistiem - Stella Rutka, Stasija Milne, Ērika Purvīna, paldies bērniem - Paulai Muižniecei, Eduardam Muižniekam, Agatei Šmitei, Alisei Bīķerniecei, Lainei Feodorovai, Rūtai Mīkelsonei par skaistajiem ziedu pušķiem, aktīvo līdzdarību. Mīļš paldies par sirds siltumu un gardajām medus burcīnām Jumurdas bibliotēkas draugiem Ritai un Brunim Bērziņiem! Paldies Egīlam Bērziņam par foto mirkliem. Paldies katram pasākuma dalībniekam par jauko kopā būšanu!

Ziņas sagatavoja Jumurdas bibliotekāre
Agita Opincāne,
foto no bibliotēkas arhīva

Avots: Ērgļu Apvienības Notikumu Apskats
Datums: jūnijs, 2026

Eiropas himna kļūst par Knuta dienas tradīciju

Šogad atzīmējam salaspīlieša, dzejnieka, valstiskuma balvas saņēmēja Knuta Skujenieka un viņa līdzgaitnieces dendroloģes Intas Skujenieces deviņdesmitgadi. Gaidot ikgadējo Knuta dienu 25. septembrī, ik mēnesi ielūkosimies kādā īsā, interesantā faktā vai vēstures liecībā par Knuta dienu.

2017. gadā Knuta diena pirmo reizi notika Salaspils novada bibliotēkā, kur viesojās filmas "Knutifikācija" radošā grupa – režisors Ivars Tontegode un Sanda Zālamane, vijolniece Karlina Ivāne, mūzikas studijas "Vijolīte" audzēknes un krājuma "Divreiz dzimuši dzeja" sastādītājs Māris Salējs.

Šajā Knuta dienā tika iedibī-

nāta skaista tradīcija – spēlēt un dziedāt Eiropas Savienības himnu "Oda priekam". Knuts Skujenieks allaž aicināja visus klātesošos Eiropas himnas laikā celties kājās, kas salaspīliešiem pirmajā mirklī šķita nepierasti. Bet nu šī tradīcija Knuta dienās turpinās.

Salaspils novada bibliotēka

Karlina Ivānes studijas "Vijolīte" audzēknes izpilda Eiropas Savienības himnu "Oda priekam".

Foto no bibliotēkas arhīva

Avots: Salaspils Vēstis

Datums: 26.06.2026

PIEDERĪBA DZIMTENEI – VĒRTĪBA, KO SARGĀT

Indras bibliotēkā notika informatīva un izglītojoša tikšanās ar Ilonu Kangizeri, rezervisti, kura nesen pabeigusi rezervistu apmācību NBS Alūksnes Kājniņu skolā. Tikšanās tēma bija pārdomas par dzimteni – cik svarīga ir piederības sajūta un vēlme to aizstāvēt.

Ilona pastāstīja par rezervistu apmācības programmu Latvijā, skaidrojot, ka ikviens pilsonis no

18 gadu vecuma var tajā piedalīties un pārbaudīt savu fizisko un garīgo spēku. Īpaši nozīmīgi bija tas, ka Ilona kā sieviete rādīja paraugu vietējai kopienai, kļiedējot stereotipu, ka tikai vīrieši var būt aizstāvji.

Pasākuma dalībnieces aktīvi dalījās savās domās un uzdeva jautājumus, un atmosfēra bija uzticības pilna un atvērta. Tāpat tika rūpīgi pārskatīta brošūra "Kā rīkoties krīzes situācijā", kurā ap-

rakstīti soļi, kas jāveic pirmajās 72 krīzes situācijas stundās. Tika apskatīti arī praktiski padomi par rīcību pirmajās minūtēs – sākot no sazināšanās ar dienestiem līdz evakuācijas procedūram.

Pārrunāta tika arī nepieciešamība pēc ārkārtas somas un tās saturs. Bija svarīgi, lai katrs dalībnieks ne tikai apgūtu teoriju, bet arī pierakstītu sev konkrētus rīcības soļus. Ilona uzsvēra, ka tas palīdzēs ikvienam justies pārlieci-

nātākam, zinot, kā rīkoties dažādās situācijās.

Pasākuma dalībnieki dalījās savās zināšanās, padomos un reālās dzīves stāstos no savu radnieku vai draugu pieredzes, kuri dzīvo Ukrainā, kur cilvēki bieži vien nepazīnāmi kļūst par militāro darbību lieciniekiem.

Noslēgumā Ilona teica: "Mums visiem ir tuvinieki un lietās, kas mums ir dārgas, to visu esam gatavi aizsargāt par katru cenu. Es

vēlētos, lai ikviens Latvijas iedzīvotājs iekļautu arī mūsu valsti šajā īpašo vērtību lokā. Galu galā tava dzimtā pilsēta vai ciems, kurā tu dzīvo, ir pasaule, kurā pastāv viss, kas tev ir dārgs."

Tādējādi tikšanās noslēdzās, atstājot dalībnieku sirdīs dziļu izpratni par piederības dzimtenei nozīmi.

Anžela Kuzminska,
Indras pagasta
bibliotēkas vadītāja

Avots: Krāslavas Vēstis

Datums: 15.05.2026

Gruzijas jauniešs Luka brīvprātīgajā darbā iepazīst Gulbeni un bagātina bibliotēkas ikdienu

Kopš šī gada februāra Gulbenes novada bibliotēkā Eiropas Solidaritātes korpusa brīvprātīgā darba projekta “European Voluntary Service project” (Nr. 2025-1-LV02-ESC51-VTJ-000345943) ietvaros darbojas brīvprātīgais jauniešs no Gruzijas – Luka. 23 gadīgajam jauniešim šī ir pirmā starptautiskā pieredze ārpus dzimtās Gruzijas un Gulbenē viņš uzturēsies līdz pat oktobrim.

Projekta laikā Luka aktīvi iesaistās bibliotēkas ikdienas darbā, gūstot pieredzi dažādās bibliotēkas nodaļās. Viņš līdzdarbojas Novadpētniecības lasītavas krājuma un tematisko dokumentu mapju atjaunošanā, iepazīst klientu ap-

kalpošanas procesu Informācijas centrā, kā arī apgūst darbu ar biroja tehniku un elektroniskajām datubāzēm.

Luka ne tikai palīdz bibliotēkas organizētajās aktivitātēs, bet arī pats iniciē un vada pasākumus. Viens no spilgtākajiem notikumiem bija 27. maijā bibliotēkas lasītavā notikušais sarunu vakars “Viesos pie Luka. Gruzijas stāsti”, kurā apmeklētājiem bija iespēja iepazīt Gruzijas kultūru, tradīcijas un ikdienu. Pasākuma noslēgumā interesenti baudīja Gruzijas izcelsmes dzērienus un tradicionālo saldumu – čurčelu.

Savukārt 13. maijā reģionālā finālā “Skaļās lasīšanas sacensības” dalībniekiem Luka vadīja

izglītojošu nodarbību, kuras laikā iegūtās zināšanas tika nostiprinātas interaktīvā spēlē “Kahoot”.

Brīvprātīgais jauniešs iesaistās arī darbā ar bērniem un jauniešiem. Viņš sagatavoja materiālus nodarbību cikla “Mazo pūculēnu skoliņa” jeb “Grāmatu starts” dalībniekiem un regulāri darbojas Bērnu apkalpošanas nodaļā, kur kopā ar skolēniem spēlē galda spēles un veicina sarunas par dzīvi Latvijā un Gruzijā.

Ikdienā Luka veido arī vizuālos materiālus bibliotēkas sociālajiem tīkliem un drukātajai komunikācijai, pilnveidojot prasmes darbā ar dizaina platformu Canva. Viņa klātbūtne bibliotēkā ir kļuvusi par neatņemamu ikdienas sastāvdaļu – bērni un jaunieši bieži interesējas, vai Luka ir bibliotēkā un cik ilgi viņš vēl paliks Gulbenē.

Starptautiskā brīvprātīgā darba pieredze bagātina ne tikai pašu jauniešu, bet arī bibliotēkas apmeklētājus, veicinot kultūru dialogu, savstarpēju izpratni un jaunu draudzību veidošanos. Kā atzīst pats Luka, šī pieredze viņam nozīmē iespēju iegūt „draudzību visās pasaules vietās”. Jauniešs arī neslēpj, ka pēc projekta noslēguma labprāt vēlreiz atgrieztos Latvijā un Gulbenē.

Avots: Gulbenes Novada Ziņas

Datums: jūnijs, 2026

Raunas bibliotēkā – keramikas izstāde

No 29. jūnija līdz 31. augustam Raunas bibliotēka aicina apmeklēt izstādi, kurā apskatāmi ilggadējo keramiku Silvijas Šlikas un Ineses Poikānes darbi. Abas meistas ir neatņemama "Raunas cepļa" radošās komandas daļa, kur viņas savu amatu kopj jau vairākus gadu desmitus, saglabājot un attīstot Latvijas keramikas tradīcijas.

Izstādē aplūkojami daudzveidīgi māla trauki un dizaina priekšmeti, kuros atklājas autoru rokraksts – dabiskas formas, zemes tonu nianšes, bagātīgas faktūras un rūpīgs roku darbs. Katrs darbs atspoguļo cieņu pret mālu kā dzīvu materiālu un keramikas amata tradīcijām, vienlaikus piešķirot tiem mūsdienu toni.

Keramikas trauki nav tikai priekšmeti. "Tie glabā sarunas, svinības, smieklus un mirklus, kurus vēlamies atcerēties. Tāpat kā zieds piešķir skaistumu dārzam, īsts, meistara darināts trauks piešķir īpašu sajūtu ikdienai un svētkiem," norāda keramikas.

Ideja par keramikas izstādes rīkošanu radusies gan pašām meistarēm, gan arī bijis bibliotēkas iedrošinājums, stāsta I. Poikāne. Bibliotēkas darbinieki jau iepriekš bija organizējuši izstādes, tāpēc abu pušu iecere dabiski pārauga realizācijā.

Izstādē apskatāma lielāka daļa no tiem keramikas darbiem, kas ikdienā top "Raunas cepļi". Līdzās ierastajiem un pieprasītākajiem traukiem šoreiz īpaši gatavoti arī krāšņāki un vasarīgāki darbi ar izteiksmīgiem akcentiem. Daļu no tiem izstādei izvēlējusies arī bibliotēka.

Ar keramiku Inese Poikāne nodarbojas jau 35 gadus, un visi šie

gadi aizvadīti tieši "Raunas cepļi". Arī otra meistare – Silvija – visu mūžu darbojas keramikā.

I. Poikāne skaidro, ka darbs notiek komandā, īpaši veidojot traukus restorāniem, tostarp arī Mīšelinā restorāniem. "Nereti trauku formas tiek radītas ciešā sadarbībā ar pavāriem, kopīgi meklējot risinājumus, kas vislabāk atbilst konkrētā ēdiena pasniegšanai," viņa saka un atzīst, ka keramika ir viņas ikdienas darbs.

Izstādē ļauj ielūkoties keramiku ikdienas darbā. Lai gan pamatu veido ierastie, praktiskie trauki, meistas pastāvīgi meklē jaunas idejas un papildina kolekciju ar atšķirīgiem akcentiem. Viņas cer, ka izstādē rosinās apmeklētājus iepazīt arī pašu darbnīcu.

I. Poikāne piebilst, ka ikviens, kurš brauc cauri Raunai, var iegriezties "Raunas cepļi" un apskatīt keramikas darbus. Visbiežāk apmeklētāji ierodoties ar domu iegādāties kādu trauku, tomēr ikviens ir gaidīts iepazīt arī keramiku veikumu.

"Šī izstāde ir iespēja iepazīt divu pieredzējušu keramiku radošo veikumu un sajūst "Raunas cepļa" īpašo garu – vietu, kur meistarība, pacietība un mīlestība pret savu amatu pārtop ilgmūžīgos mākslas darbos. Aicinām ikvienu novērtēt Latvijas keramikas bagātību un satikties ar māla stāstiem, kas glabā mūsu kultūras mantojumu," aicina Santa Andersone, Raunas bibliotēkas vecāka bibliotekāre.

Jāteic, ka interesentiem, visticamāk, būs iespēja izstādē redzamos darbus arī iegādāties. Ja kādam iepatiksies kāds keramikas izstrādājums, par tā iegādi varēs interesēties pie bibliotēkas darbiniekiem. ☐

— Ilze Fedotova

Keramikas Inese Poikāne (no kreisās) un Silvija Šlika ir pārliecinātas, ka keramikas trauki glabā amatnieku roku darbu, vietējās tradīcijas un stāstus par cilvēkiem, kuri tos radījuši. Ikdienā tie piešķir maltītei un mājās videi īpašu noskaņu, bet ilgtermiņā nereti kļūst par vērtībām, kas tiek nodotas no paaudzes paaudzē. FOTO: NO PERSONĪGĀ ARHĪVĀ

Izstādē aplūkojami dažādi praktiski keramikas izstrādājumi – šķīvji, krūkas, bļodas, krūzītes un citi ikdienā lietojami trauki. FOTO: NO RAUNAS BIBLIOTĒKAS ARHĪVĀ

Avots: Ziemeļlatvija

Datums: 03.07.2026

Pie lasītājiem nonācis «Lidojošā indiāņa» stāsts

Alfrēds Zamockis ar savas grāmatas redaktori, korektori, maketētāju un ār- raksta autori Elinu Lāci. «Nekad nebiju gaidījis, ka grāmatu tik smuki var uztai- sīt,» viņš sacīja.

Edgara Lāča foto

Uz grāmatas «Motociklu dancinā- ja dienas un nedienas» vāka autors re- dzams «Lidojošā indiāņa» ampluā.

Elna Lāce

12. jūnija vakarā ceļu uz Talsu Galve- no bibliotēku paša autora rokās atrada Alfrēda Zamocka grāmata «Motociklu dancinātāja dienas un nedienas». Pirms pāris nedēļām tās atvēršanas svētki tika svinēti Alfrēda draugu un motosporta ciņu biedru pārpildītā Ri- gas Motormuzejā. Talsu puses laudim, iespējams, tāda patiesa iepazīšanās ar kolorīto pastendnieku vēl ir priekšā, un tieši grāmata var būt laba labais ie- mesis sarunas sākšanai.

Nemaz necentīšos slēpt, ka neesmu tikai ievadā minētā pasākuma apmeklētāja, jo tie, kuri atvērs grāmatu «Motociklu dancinātāja dienas un nedienas» tāpat pamanīs, ka esmu šī izdevuma redaktore, korektore un maketē- tāja. Nekāda slinkuma gan šajā faktā nav, gluži pretēji — par Alfrēda grāmatu varu runāt kā cilvēks, kurš zina, par ko tā ir. Un vēl es varu

runāt kā cilvēks, kurš zina, kāds ir grāmatas autors. Jā, Alfrēds ir agrākais motosportists, sporta meistars, treneris un ļoti īpašs retro sporta motociklu kolekcijas izveidotājs, bet viņš ir arī humora pilns vīrs, kurš gan savulaik sacensībās ir pratis sev pievērst skatītāju uz- manību ar atraktīviem, tematiskiem tērpiem (piemēram, motocikla «Indian» picnāciņas izrādīšanas labad viņš iecūts indiāņa lomā un iemantoja «Lidojošā indiāņa» vārdu), gan jebkuru sarunu joprojām bagātina ar jokiem, smieklīgiem citātiem vai pantiniem. Laimīgā kārtā Alfrēds ir no tiem cilvēkiem, kurš neko no sava runasveida nezaudē arī tad, kad sāka- mais ir jāuzliek uz papīra, tāpēc grāmata ie- tvertais dzīvesstāsts lasās viegli un ir dziļvelli- gtu izteicienu pilns.

Kā sākās ceļš uz šo grāmatu?

Ar līdzilvēku pamudinājumu, lai Alfrēds apraksta vismaz daļu no savas dzīves dēkām, un ar koka kastī, pilnu ar dažādos laikos publi- cētiem avīžu un žurnālu rakstiem. Interviju ar Alfrēdu, ziņu par viņa darbošanos un paša

gatavotu rakstu nūdien sakrājis ļoti daudz, un, gadiem ejot, viņš žurnālistiem kļuvis tikai interesantāks. Senākā grāmata ietvertā publi- kācija ir ziņa laikrakstā «Darba Uzvara» 1973. gadā, un tā vēsta, ka Alfrēds labi ciniņies «Lielās balvas» izcīnā motokrosā, bet nesnā- kais raksts, kas paguva iesprukt grāmatas lap- pusēs, ir reportāža laikrakstā «Saldus Zeme» 2025. gadā, un tā atspoguļo Alfrēda rikoto retro motociklu salidojumu Talsos.

Grāmata, protams, netop vienā dienā, bet ir tik ļoti žēl, ka radošais process nerī- tēja gana raiti, lai tās atvēršanas svētkus vēl būtu varējusi piedzīvot Alfrēda mīļotā sieva Mirdza Joncīte. Tieši viņa jau agrāko jelgav- nieku padarīja par pastendnieku un bija arī galvenā, kas mudināja Alfrēdu ķerties pie grāmatas rakstīšanas... Tā vietā nu Mirdzai ir veltīta pēdējā nodaļa šajā grāmātā, un tā ir vienlaikus mīlestības vēstule un lakonisks atgādinājums, ku desmit gadi patiesas mīles- tības ir un paliek mīlīga Dieva dāvana.

►► 7. lpp.

Pie lasītājiem nonācis «Lidojošā indiāņa» stāsts

1. lpp. ►►

«Jūs Ekselence, premjer, pārtēji!»

tā piektdien Alfrēds uzrunāja Tal- su Galvenajā bibliotēkā sanākušos un pat neatnākušos, uzreiz raisot smaidu. Izskanēja ne viens vien grāmatai nemaz neiekļauts piedzī- vojums, tostarp par sacensībām ag- rākajā Talsu trasē un par to, cik iz- manīgiem allaž vajadzējis būt tiem, kuri vēlējušies tikt pie labiem mo- tocikliem. Padalījies arī es — par to, kā manās mājās nonāca tā pēc, pieņemsim, motoreļļas smaržojošā koka kaste, kļūstot par portālu uz man līdz šim svešu pasauli, un kā man nācās sākotnējā huosā pēc savas saprašanas ieviest kaut cik pieņemamu kārtību. «Nekad ne- biju gaidījis, ka grāmatu tik smuki var uztaisīt. Nevarēju iedomāties, ka tev ir tāda tendence izdaiļot ne tikai grāmatas, bet ka tu proti dzīvi tā iegorīt, ka visiem ir labi. Un tie domu graudi, ko tu esi izvilksis ārā!

Laiks izsaucienam: «Uz- lūdz dāmas!»

Kas nekait dzīvot! Alfrēds priecā- jās. Es arī priecājos — ik reizi, kad darba procesā Alfrēds piezvanīja un pēc mūsu abu sacensšanās asprā- tība sirsnīgi konstatēja: «Draudziņ, mēs nu esam sadziedājušies!»

«Motobraucēji ir interesanta tauta,»

Alfrēds sacīja piektdien, bet ir

sacījis arī daudzreiz iepriekš. Kas ir viena no motobraucēju vienošajām pazīmēm? «Mēs esam pieraduši gāzt vajā un nekad nepadoties.» Nu pama- zām Alfrēdu sasniedz atsauksmes par jauno grāmatu, un viņa ciņu biedri saka atzinīgus vārdus. «Tas ir mūsu laiks, tā ir mūsu dzīve — tā gaisotne, tas stāvoklis, un es to atainoju, kā es to jutu. Cilvēki ir priecīgi. Mani audzēkņi atceras to gadu dvesmu un ir gandarīti, ka galu galā viņi arī ir grāmātā pieminēti. Mani čempioni! Viņi saka: «Redz, kā — biju aizmīrsis, ka toreiz biju čempis!» Man tikai drusciņ kremt, ka daži mani dēvē par legendu. Kāda legenda! Kad būšu miris, varēsiet saukāt, kā gribat! Mums vienkārši laimējas būt puikām, kas tika pie ragiem,» viņš spriež.

Alfrēdam bija tā laime ne ti- kai izbaukties sacensībās, bet arī izveidot unikālu retro sporta motociklu kolekciju, ko veidoja

Ir taču arī Talsu pusē cilvēki, ar kuriem Alfrēds var par mo- tosportu parunāt, un tādi pilnīgi noteikti ir Dace un Guntars Žigati.

Edgara Lāča foto

ap 30 ugunsvēmēji. Nu gan kolek- cija tālredzīgi nodota Rigas Mo- tormuzejā rīcībā, bet stāsti par to, cik dažādos veidos pie Alfrēda nonāca paši vērtīgākie motocik- li — pasaules čempionu spēk- rati — ir iekļauti grāmātā, un tā nūdien ir tikama lasāmviela.

Starp citu, tikšanās ar Alfrē-

du bibliotēkā beidzās ar dejām. Dejam! Viņam līdz bija ermogi- kas, tāpēc uz atvadām grāmatas autors varēja kļūt par muzikantu un izsaukties: «Uzlūdz dāmas!» Labi, ka dāmas nebija skubinā- mas, tāpēc sekoja vēl viens neai- zmirstams mirklis, ko vērts iekļaut jau citos atmiņu stāstos. ■

Avots: Talsu Vēstis

Datums: 16.06.2026